

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 13C/63/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411204338
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Garaj
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4411204338.18

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Zámky samosudcom Mgr. Petrom Garajom v právnej veci žalobcu: S. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom D. R., D. 4, zast. O. Helena Farkašová, advokát, Nové Zámky, Žerotínova bašta 1, proti žalovaným: I.) O. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom S., A. XX a II.) V. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., A. XX, zast. Judr. Eva Csontosová, advokát, Dvory nad Žitavou, tajovského 69, o zaplatenie 4156,73 €, takto

rozhodol:

Žalovaní v I. a II. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 4156,73 € do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v I. a II. rade v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou voči žalovaným v I. a II. rade domáhal zaplatenia sumy 4156,73 € ako vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré im malo vzniknúť tým, že im ako svojim známym chcel finančne pomôcť a preto si v roku 2004 v ČSOB zobral úver, prostriedky z ktorého im v sume 50 000.-Sk odovzdal, pričom sa dohodli, že tento úver budú platiť oni, čo však neurobili a tento úver, napriek tomu, že finančné prostriedky z neho odovzdal žalovaným v I. a II. rade, musel uhradiť on.

2. Žalovaní v I. a II. rade s návrhom nesúhlasili a uviedli, že k žiadnej takejto dohode medzi nimi a žalobcom nedošlo, žiadne peniaze im nedal a nie sú mu nič dlžní.

3. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 13C/63/2014- 236 z 20.5.2016 súd žalobu žalobcu zamietol z dôvodu, že považoval nárok žalobcu za premlčaný a tiež i preto, že konštatoval, že žalobca neuniesol svoje dôkazné bremeno a v konaní nepreukázal svoje tvrdenia o tom, že by bol žalovaným v I. a II. rade odovzdal finančné prostriedky tak ako to tvrdil a že by bolo medzi stranami došlo k dohode o tom, že žalovaní úver, ktorý si on pre nich zobral, budú splácať.

4. Krajský súd Nitra uznesením 5Co/552/2016-261 z 30.5.2018 bol vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a odvolací súd uviedol, že súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkou premlčania (keď neprihliadol na okolnosti vyplývajúce z trestného spisu a neskúmal plynutie objektívnej premlčacej lehoty) a tiež nesprávne vec právne posúdil, keď nezohľadnil zistené skutočnosti z pohľadu § 534 OZ a § 420 OZ a tým dospel k nesprávnemu právnemu záveru o nedôvodnosti žaloby, resp. k tvrdeniu o tom, že žalobca v konaní neuniesol svoje dôkazné bremeno.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, výsluchom svedkov, oboznámením zvukového záznamu a oboznámením ku spisu pripojených dokladov a správ a zistil tento skutkový a právny stav:

6. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 245463 z 29.3.2004 súd zistil, že ním ČSOB a.s. Bratislava poskytla žalobcovi spotrebný úver v sume 50 000.-Sk.

7. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že so žalovanými sa poznali a navštevovali ako rodiny asi 4-5 rokov, mali nejaké dlhy a jemu ich bolo ľúto a keď dostali upomienku z bytového podniku s tým, že ich vystahujú a keď nedostali pôžičku, poprosili ho, aby si pre nich zobral pôžičku on, no jemu sa nechcelo, navyše si myslel, že pôžičku nedostane, tak žalovanej v II. rade povedal, že pôjde maximálne za ručiteľa jej švagrovi, no nakoniec ona prišla s tým, že vybavila úver v ČSOB, keďže mala jeho OP, volala mu do roboty, že môžu ísť do banky. Uviedol, že vtedy robil so svojim kamarátom Pavlom P., preto išiel spolu s ním pred banku, P. čakal pri aute a videl, že keď z banky vyšli von, odovzdal žalovaným v I. a II. rade peniaze, pretože keď boli v banke, všetko bolo už pripravené, ponáhlal sa, ani to nečítal, nemal ani okuliare, povedali mu, aby to podpísal a on to urobil a až asi pol roka na to keď chcel v bazáre kúpiť auto zistil, že nemôže, lebo vraj má úver. Ďalej uviedol, že žalovaní vtedy pred bankou tvrdili, že hneď idú zaplatiť svoj dlh na bytový podnik, všetky papiere z banky si zobrali oni, nezostali mu žiadne a dohodli sa, že to budú platiť oni z peňazí, ktoré zarobí žalovaný v I. rade tak ako to banka určila, zaplatili dva mesiace, tretíkrát zaplatil on z peňazí, ktoré mu dali a potom začali chodiť upomienky. Uviedol, že každý mesiac za nimi chodil a pýtal od nich peniaze, až nakoniec prišli papiere od exekútora a jeho manželka v banke zistila, že to malo byť vybavené v banke u nejakého bývalého spolužiaka odporcu v I. rade tak, že žalobca a žalovaná v II. rade sú druhovia a on ani nevie koľko bolo treba mesačne platiť, vie len to, že potom zo svojich peňazí musel zaplatiť 4156,73 €. Ďalej uviedol, že chodil za žalovanou v II. rade a pýtal od nej peniaze, tá povedala, že ona na to už kašle, že muž jej peniaze neposiela a že žiadnu zmluvu medzi nimi on nechcel.

8. Žalovaný v I. rade vo svojej výpovedi uviedol, že žiadne peniaze od žalobcu nedostal a ani jeho manželka nie, so žalobcom sa poznali len ako bežní susedia v paneláku, určite sa nerodinkárili a žalobca bol u nich iba párkrát kvôli tomu, že im robil vstavanú skriňu alebo keď niečo potrebovali, napríklad natáčal video na sväté prijímanie ich syna a na rodinnom dome v G. im niečo zváral a za to mu zostali dlžní 200.-Sk. Uviedol, že je pravda, že mali dlhy na bytovom podniku, ale ten dlh vyrovnali a byt odkúpili z peňazí jeho svokrovcov, ktorí im požičali 35 000.-Sk, ktoré im potom vrátili. Zopakoval, že od žalobcu žiadne peniaze nedostali, naopak vtedy peniaze sami mali a on chce od nich zrejme to, čo sám prehadjákal.

9. Žalovaná v II. rade vo svojej výpovedi uviedla, že žalobca im žiadne peniaze nedal, bytovému podniku boli dlžní iba 9 000.-Sk a tie zaplatili z peňazí, ktoré im dali jej rodičia a z tých zaplatili aj kúpu bytu. Uviedla, že so žalobcom sa poznali len ako susedia, pretože tam bývali 9 rokov a vo všetkom môže potvrdiť výpoveď žalovaného v I. rade a poukázala na to, že žalobca raz tvrdí, že im peniaze dal pred bankou, inokedy, že tomu bolo v Komjaticiach, hoci tam vtedy ešte ani nebývali a že pokiaľ na nahrávke ním vyhotovenej hovorí o tom, že keby peniaze mala, dala by mu ich, uviedla, že namieta, že je to jej hlas, ale pokiaľ aj o nejakom dlhu hovorila, tak jedine o 200.-Sk, ktoré mu zostali dlžní za zväranie brány. Ďalej uviedla, že dvakrát sa stalo, že ju žalobca poprosil, aby za neho išla do ČSOB a vložila tam nejaké peniaze a ona to urobila, kartičku od jeho účtu mu potom hodila do schránky.

10. Svedkyňa O. Z., manželka žalobcu, vo svojej výpovedi uviedla, že žalovaní sú ich bývalí priatelia, teraz už k nim nemá žiaden vzťah a môže povedať, že v septembri 2004 to bola ona, kto na celú túto vec prišiel, dostali vtedy z ČSOB nejaký papier, že nezaplatili nejakú splátku, išla tam, pretože oni žiadnu pôžičku nemali, chcela vidieť čo to je, zobrali ju dozadu a nejaká pani jej ukázala spis a zmluvu a z nej vtedy zistila, že manžel je tam uvedený ako dlžník a spoludlžník bola jeho družka Ciroková a keď potom zistili, že ona nie je Y., už jej nechceli ukázať nič. Uviedla, že potom išla za manželom a ten jej povedal, že sa im rozhodol pomôcť a to aj bez jej súhlasu a to napriek tomu, že ona nechcela, aby sa s nimi stýkal a to bol aj dôvod, prečo jej o tom nepovedal. Uviedla, že manžel jej ale povedal, že si žiadnu pôžičku nezobral, že bol iba ručiteľom a tak išli do banky znovu a tam im ukázali už iné papiere, kde meno Ciroková na zmluve už nebolo, hoci predtým tam bolo a zmluva už vyzerala inak. Dodala, že manžel jej povedal, že bol v banke 2x, prvý deň požiadali o úver kde mal byť ručiteľom a na druhý deň prišiel podpísať doklady a že keď prevzal peniaze, dal ich hneď žalovaným, pričom ani netušil, že ako ručiteľ nemal žiadne peniaze dostať a že v banke ju oslovovali ako Ciroková, čo jej stále nejde do hlavy.

11. Svedok M. Z., syn žalobcu, vo svojej výpovedi uviedol, že žalovaní sú bývalí kamaráti jeho rodičov a on vie, že sa vybrali nejaké peniaze, ktoré potom sa splatili, že jeho otec a odporkyňa v II. rade išli do banky a vybrali nejaké peniaze a že matka zistila, že otec pre nich vybral 50 000.-Sk, pričom on tieto informácie má od rodičov, nikdy nebol pri tom, že by sa jeho rodičia s nimi o týchto veciach bavili. Dodal,

že medzi jeho rodičmi a žalovanými bol blízky, veľmi dobrý vzťah, pomáhali si a bežne sa navštevovali a vie o tom, že žalovaní si od jeho otca aj predtým požičali nejaké peniaze, ktoré aj vrátili.

12. Svedok A. P., bratranec žalobcu, vo svojej výpovedi uviedol, že vie o tom, že žalovaní si brali pôžičku, na ktorú im bol žalobca ručiť, jedného dňa keď práve boli spolu so žalobcom robiť, mu títo volali a on mu povedal, že im ide ručiť do banky na pôžičku, išli spolu do ČSOB, čakal žalobcu pred budovou, žalovaní a žalobca išli dovnútra, o pár minút sa vrátili a on videl ako žalobca žalovaným odovzdal zväzok bankoviek o šírke asi 4-5 cm, nevie aká suma to bola, ale žalobca mu povedal, že to bolo 50 000.-Sk.

13. Svedok O. G. vo svojej výpovedi uviedol, že žalobca mu povedal, že bol žalovaným ručiť na pôžičku 50 000.-Sk.

14. Svedok L. A. W., pracovník ČSOB pobočka Nové Zámky, vo svojej výpovedi uviedol, že na tvár žalobcu si spomína, asi bol u nich viackrát, ale na konkrétny úver z roku 2004 si nespomína, no je vylúčené, aby to bol osobne on, kto žalobcovi finančné prostriedky vyplácal, pretože on v pokladni nikdy nerobil, robí na úverovom oddelení a u nich sa pôžičky vždy čerpali bezhotovostne, to znamená, že boli poukázané na účet klienta, ktorý si ich potom vyberal z účtu pri pokladni a banka si inkasuje splátky z uvedeného účtu, neplatí sa šekom. Uviedol, že je možné, že zmluvu žalobca podpisoval u neho, ale pre odstup času a množstvo úverov si už na tento prípad nespomína. Dodal, že je pravda, že žalovaný v I. rade je jeho spolužiakom zo základnej školy, s ktorým si tyká, ale nespomína si na to, že by tam bol ten prítomný alebo že by ho tam so žalobcom videl.

15. Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky 15 Cb/281/2007 súd zistil, že žalobca v konaní 15 Cb 281/2007 prevzal platobný rozkaz dňa 9.1.2008 (č.l. 45 spisu) a rozsudok v tejto veci zaväzujúci ho k zaplateniu sumy 45 544,66.-Sk v prospech ČSOB a.s. Bratislava, je právoplatný dňom 16.9.2008.

16. Zo spisu OR PZ SR Šurany ORP-16/SU-NZ-2011 súd zistil, že uznesením zo dňa 28.2.2011 bolo trestné stíhanie žalovaných zastavené, nakoľko z dôvodu premlčania skutku bolo trestné stíhanie neprípustné, pričom išlo o trestné oznámenie žalobcu na žalovaných pre trestný čin podvodu, ktorého sa mali dopustiť tým, že odtajili, že žalobca si mal zobrať ako výpomoc pre nich úver v ČSOB, ktorý im poskytol s tým, že ho budú splácať, čo ale neurobili.

17. Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky 6 Er 1251/08 a spisu súdneho exekútora Judr. Jaroslava Mráza Ex 452/08 súd zistil, že pod uvedenými číslami prebiehala exekúcia oprávneného ČSOB voči povinnému Vojtechovi Z. o vymoženie povinnosti zaplatiť sumu 45 544,66 € s príslušenstvom, pričom exekučným titulom bol rozsudok Okresného súdu Nové Zámky 15 Cb/281/2007-61 z 31.3.2008 a exekúcia sa skončila v zmysle § 60 písm. e) ExP vymožením dňa 11.1.2011 kedy súdny exekútor súdu vrátil poverenie na vykonanie exekúcie.

18. Z potvrdenia Bytkomfort s.r.o. Nové Zámky z 19.3.2015 súd zistil, že žalovaní v I. a II. rade boli užívateľmi bytu na ulici Nábřežnej č. 2 v Nových Zámkach a v období od 1.3.1993 do 31.7.2004 im vznikol nedoplatok, ktorý uhradili dňa 21.3.2004 v sume 452,96 €.

19. Zo zvukovej nahrávky predloženej žalobcom (č.l. 319 spisu, ktorej prepis sa nachádza v znaleckom posudku č. 8/2009 na č.l. 76 - 99 pripojeného spisu OR PZ SR Šurany ORP-16/SU-NZ-2011) súd zistil, že žalovaná v skúmanom rozhovore (vzhľadom na jej vyjadrenie z 15.5.2019 o tom, že je to jej hlas, no nevedela, že ju žalobca nahráva, nie je nutné skúmať otázku, či ide o jej slová alebo nie, pretože sama uviedla, že áno) hovorí žalobcovi, že „keby mala peňaze, taktoTi ichpoložím do ruky“, ďalej „viem, že to nie sú Tvoje, ale banky“ (strana 26 znaleckého posudku), „keby mám, dám Ti, ja som to zebrała, bola som si toho vedomá, kým som mala, platila som pravidelne“ (strana 29 znaleckého posudku).

20. Podľa § 51 OZ účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

21. Podľa § 106 ods. 2 OZ najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

22. Podľa § 534 OZ kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne.

23. Podľa § 420 ods. OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

24. Dohodu o prevzatí plnenia uzavierajú doterajší dlžník (hlavný dlžník) a tretia osoba (tzv. náhradný dlžník). Touto dohodou sa tretia osoba zaväzuje voči doterajšiemu dlžníkovi, že s veriteľom bude konať tak, že veriteľ nebude od dlžníka požadovať ani vymáhať splnenie záväzku. Dohoda o prevzatí plnenia nemusí mať písomnú formu. Toto právo síce vzniká už uzavretím dohody podľa § 534 OZ, avšak predtým, než sa preberané plnenie stane splatným, nemôže dlžník od preberateľa požadovať, aby uspokojil pohľadávku veriteľa; môže však od preberateľa žiadať, aby sa s veriteľom dohodol, že bude plniť namiesto pôvodného dlžníka (porovnaj § 531 ods. 1 OZ); ak sa plnenie stalo splatným a preberateľ nespĺnil dlh veriteľovi, je sám povinný plniť; plnenie preberateľa sa v takom prípade stane nemožným a v prípade jeho zavineného konania môže od neho dlžník žiadať náhradu škody (porovnaj § 577 OZ); dlžník môže preberateľa plnenia zadržať v splnení splatného dlhu, len ak vyhlási, že plnenie poskytne sám; dohoda o prevzatí plnenia neznamena, že preberateľ má prednostné právo splniť záväzok veriteľovi namiesto dlžníka; veriteľ je oprávnený, nie však povinný prijať plnenie od preberateľa dlhu; súhlas s dohodou medzi dlžníkom a preberateľom môže vyjadriť tým, že plnenie preberie od preberateľa s právnym účinkom splnenia dlhu (iný spôsob splnenia dlhu, ako je napr. započítanie, nie je veriteľ povinný akceptovať). Dohoda o prevzatí plnenia zakladá obligačný záväzok medzi hlavným dlžníkom a treťou osobou (náhradným dlžníkom). Náhradný dlžník má na základe dohody podľa § 534 OZ povinnosť voči dlžníkovi. Veriteľovi však z toho nevznikne priame právo. To znamená, že veriteľ môže naďalej vyžadovať splnenie dlhu od pôvodného dlžníka. (Fekete, L: Občiansky zákonník 3. zväzok (Dedenie, Záväzkové právo všeobecná časť). Veľký komentár, 2. aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2015. str.536-537).

25. Ak zaviazaný preberateľ dlhu (náhradný dlžník) nespĺnil podľa dohody o prevzatí plnenia podľa § 534 OZ svoj záväzok poskytnúť za hlavného dlžníka plnenie jeho veriteľovi, a preto hlavný dlžník plnil svojmu veriteľovi sám, znížil sa tým majetkový stav tohto dlžníka v dôsledku porušenia záväzku zaviazaného a hlavnému dlžníkovi vznikol nárok na náhradu škody voči zaviazanému podľa § 420 OZ (Rc 16/2008).

26. Ak platba dlhu za dlžníka treťou osobou predchádzala dohoda účastníkov podľa § 534 OZ, podľa ktorej platbou tretej osoby do rúk dlžníkovho veriteľa bude znížený dlh tretej osoby voči dlžníkovi, došlo touto platbou k zániku záväzku tretej osoby splnením a prejav smerujúci k započítaniu už nie je namieste. Situácia je tu podobná ako u poukážky (§ 536 ods. 1 prvá a druhá veta OZ). Námitka, že dohoda o prevzatí plnenia mala byť uzatvorená písomne, nie je dôvodná, pretože § 534 OZ nevyžaduje písomnú formu tejto dohody. Započítanie by bolo potrebné vtedy, ak by tretia osoba zaplatila za dlžníka jeho dlh z vlastného podnetu bez akejkoľvek predchádzajúcej dohody s ním. V takom prípade by jej vznikla voči dlžníkovi pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia podľa § 454 OZ a zníženie svojho záväzku voči nemu by mohla dosiahnuť len započítaním (Ro NS ČR z 21.6.2007, sp. zn. 20 Cdo 2958/2006).

27. Pokiaľ náhradný dlžník plnenie za hlavného dlžníka neposkytne, nie je tým hlavný dlžník zbavený povinnosti plniť. Hlavný dlžník sa však v takom prípade môže voči preberateľovi dlhu domáhať náhrady toho, čo musel sám plniť svojmu veriteľovi, hoci to mal na základe dohody urobiť náhradný dlžník. V takom prípade by však nešlo o vymáhanie záväzku z dohody medzi nimi, ale o uplatnenie nároku na náhradu škody (§ 420 OZ), ktorá vznikla hlavnému dlžníkovi v dôsledku nesplnenia povinnosti náhradného dlžníka. (Fekete, L: Občiansky zákonník 3. zväzok (Dedenie, Záväzkové právo všeobecná časť). Veľký komentár, 2. aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2015. str.538).

28. Základným kritériom, ktorý má viesť k rozhodnutiu o použiteľnosti či nepoužiteľnosti záznamu rozhovoru zaznamenaného súkromnou osobou bez vedomia nahrávanej osoby ako dôkaz v príslušnom konaní, je pomerenie chránených práv a záujmov, ktoré sa v tejto súkromnej sfére stretávajú, a kde sa štát stáva arbitrom rozhodujúcim o tom, ktorý z týchto záujmov bude v danom konkrétnom strete prevažujúcim, pričom hodnotenie použiteľnosti či nepoužiteľnosti takto zadovážených informácií sa bude vykonávať podľa procesných noriem, ktoré však len vymedzujú pravidlá pre to, ako zistiť náležitým spôsobom skutkový stav a nájsť „materiálne“ právo, teda rozhodnúť o vlastnom predmete sporu. Stret záujmu na ochrane osobnosti toho, koho prejav je bez jeho súhlasu zaznamenávaný, so záujmom na ochrane toho, kto tento prejav zachytáva a neskôr použije, nemožno však riešiť

vo všeobecnej rovine. Úplne odlišne je však treba posudzovať prípady, kedy je tajné vyhotovenie audiozáznamu rozhovoru súčasťou obrany obeti trestného činu proti páchatelovi alebo ak ide o spôsob dosiahnutia právnej ochrany pre výrazne slabšiu stranu významného občianskoprávneho a najmä pracovnoprávneho sporu. Zásah do práva na súkromie osoby, ktorej hovorený prejav je zaznamenávaný, je tu plne ospravedlňiteľný záujmom na ochrane slabšej strany právneho vzťahu, ktorej hrozí závažná ujma (vrátane napríklad straty zamestnania). Zadováženie jediného alebo kľúčového dôkazu touto cestou je analogické ku konaniu za podmienok krajnej núdze či dovolenej svojpomoci (nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 9. decembra 2014, sp. zn. II.ÚS 1774/14 uverejnený na nalus.usoud.cz).

29. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti (bod 23 tohto rozsudku i na právny názor odvolacieho súdu vyslovený v jeho zrušujúcom uznesení z 30.5.2018) súd konštatuje, že použitie zvukového záznamu (bod 19 rozsudku) ako dôkazu je namieste a to i napriek tomu, že o vyhotovovaní záznamu žalovaná v II. rade nevedela) a to preto, že išlo o prípad zadováženia dôkazu žalobcom (ako slabšou stranou v uvedenom občianskoprávnom spore, ktorá nemá dostatok dôkazov na preukázanie skutočností, o ktorých tvrdí, že sa stali - v slabej dôkaznej situácii), pričom žalovanej v II. rade vyhotovením takého záznamu žiadna škoda vzniknúť nemohla.

30. Z vykonaného dokazovania a to najmä výpovede žalobcu a listinných dôkazov (zmluva s ČSOB z 29.3.2004) ale i ďalších je nesporne preukázané, že medzi stranami, t. j. žalobcom na jednej strane a žalovanými v I. a II. rade na druhej strane prišlo k neformálnemu (ústnemu) uzavretiu zmluvy, ktorá svojím obsahom napĺňa náležitosti zmluvy podľa § 534 OZ, ktorou sa tretia osoba (žalovaní) zaväzuje voči doterajšiemu dlžníkovi (žalobcovi), že s veriteľom (ČSOB) bude konať tak, že veriteľ nebude od dlžníka požadovať ani vymáhať splnenie záväzku. S poukazom na všetky skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo, došlo medzi stranami k uzavretiu dohody o prevzatí plnenia (§ 534 OZ) medzi žalobcom a žalovanými. Charakteristickým znakom takého právneho vzťahu je to, že pri porušení povinnosti plniť (náhradníkom dlžníka) dlžníkovi, teda žalobcovi vznikne škoda (tým, že hoci exekučne, ale dlh voči banke sám splnil, čo žalobca v konaní preukázal.

31. Práve o tento prípad išlo v danom právnom vzťahu. Súd mal totiž za preukázané nižšie uvedené skutočnosti:

32. Svedkovia M. Z., P. a G. poskytnutie peňažných prostriedkov nepriamo potvrdili. Ich svedecké výpovede súd hodnotil nielen jednotlivo, ale najmä v súhrne s ďalšími zistenými skutočnosťami tohto prípadu. Výpovede uvedených svedkov smerovali k potvrdeniu skutočnosti odovzdaniu peňažných prostriedkov žalobcu. V spojení s ďalšími žalobcom navrhovanými dôkazmi súd ich výpovede hodnotí ako pravdivé a dôveryhodné, keď sa postupne potvrdili všetky žalobcom tvrdené a žalovanými popierané skutočnosti.

33. V interných záznamoch banky po poskytnutí peňažných prostriedkov žalobcovi nachádzajú viaceré záznamy o plneniach v prospech úverového účtu, ktoré zadala alebo vykonala žalovaná v II. rade a ktoré banka prijala na plnenie v prospech žalobcu ako plnenie na úver. Uvedené skutočnosti (nasledujúce po poskytnutí finančných prostriedkov) nasvedčujú záveru, že žalovaná v II. rade mala predstavu o povinnosti plniť určité splátky v prospech účtu a úveru žalobcu na základe určitých dohodnutých pravidiel s hlavným dlžníkom - žalobcom.

34. V súhrne zistených skutočností je podľa názoru súdu preukázané, že žalobca si na žiadosť žalovaných v I. a II. rade zobral úver s tým, že na účel splatenia pôžičky žalovanými v I. a II. rade sa strany dohodli o prevzatí plnení žalovanými v I. a II. rade, ktorí však dlh plnili iba čiastočne a následne porušili svoju dohodnutú povinnosť plniť ho. Ak žalovaní v I. a II. rade svoju povinnosť neplnili a voči banke ju splnil žalobca, spôsobili žalovaní žalobcovi škodu (§ 420 OZ), ktorá vzhľadom na okolnosti prípadu pôsobí vo svetle postoja žalovaných v konaní (odmietanie, že pôžičku pre žalovaných na svoje meno vybavil a peniaze im odovzdal žalobca) je úmyselným škodovým konaním.

35. Súd na základe vykonaného dokazovania konštatuje, že vo svetle všetkých skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, má súd žalobu za v plnom rozsahu dôvodnú a tvrdenia žalobcu za preukázané. Je nepochybné, že žalobca si zobral v ČSOB a.s. Bratislava úver v sume 50 000 Sk, ktorý bol splatený len čiastočne, jeho nesplatená časť bola predmetom exekúcie, v rámci ktorej jeho nedoplatok uhradil žalobca. Taktiež bolo podľa názoru súdu preukázané, že medzi žalobcom ako priamym dlžníkom banky

na strane jednej a žalovanými v I. a II. rade došlo k dohode podľa § 534 OZ o tom, že žalovaní v I. a II. rade splnia záväzok žalobcu voči veriteľovi, čím vznikol nový, samostatný záväzkový právny vzťah medzi stranami, ktorý žalovaní v I. a II. rade porušili tým, že dohodnuté splátky za žalobcu v prospech banky prestali platiť, čím žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody podľa § 420 OZ do výšky, ktorú za žalovaných banke zaplatil.

36. Žalovaní popierali, že by bol žalobca uvedený úver zobral na ich žiadosť, pre nich a že by im bol žalobca sumu 50 000 Sk odovzdal a že by bolo medzi nimi a žalobcom došlo k dohode o tom, že tento úver budú splácať mesačnými splátkami oni. Tvrdili, že žiadnu inú sumu, než 200 Sk za bránu neboli žalobcovi dlžní. Ich výpovede v konaní však boli vyvrátené jednak tým, že všetky žalobcom tvrdené skutočnosti sa javia ako pravdivé, nakoľko boli podložené dôkazmi (ako sú vyššie opísané), hoci nie vždy jednoznačnými, boli však podporené výpoveďami svedkov Jaroslav Z., P. a G. a najmä zvukový záznam (na ktorom žalovaná v II. rade hovorí o svojom dlhu voči žalobcovi a banke, ktorý prestala splácať) svedčí o tom, že tvrdenia žalobcu o spomínanej dohode sú pravdivé, čím bola obrana žalovaných v plnom rozsahu vyvrátená.

37. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel.

38. Z uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nových Zámkoch, Obvodné oddelenie PZ Šurany zo dňa 28.2.2011 č. k.: ČVS: RP-16/SU-NZ-2011JV má súd za preukázané, že vyšetrovateľ konštatoval, že je jednoznačne preukázané, že ku skutku došlo dňa 29.3.2004, teda podľa aktuálne platných ustanovení o premlčaní trestného stíhania, vyšetrovaný skutok sa stal premlčaným 29.3.2007, pričom oznámený na políciu bol ku dňu 3.9.2008. Napriek tomuto bolo vo veci vykonané skrátené vyšetrovanie k zisteniu skutočnosti, či vôbec došlo ku skutku a či sa ho dopustili konkrétne osoby. Vzhľadom k zisteniu, že ku skutku došlo a z tohto sú podozrivé konkrétne osoby, avšak z dôvodu uplynutia doby premlčania skutku a nemožnosti ich trestného stíhania je dostatočne odôvodnený záver o zastavení trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 9 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku.

39. Trestný čin podvodu v zmysle § 221 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z.z. (Trestného zákona) je úmyselným trestným činom.

40. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovanými, súd konštatuje, že s ohľadom na skutočnosť, že žalovaní konali v úmysle poškodiť žalobcu (ako je vyššie zdôvodnené) je treba konštatovať, že v danom prípade neuplynula objektívna trojročná premlčacia lehota podľa § 106 ods. 2 OZ. Žalobca sa totiž o tom, že žalovaní mu spôsobili škodu dozvedel najskôr v deň, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým bol zaviazaný splatiť zostatok úveru v prospech ČSOB a.s. Bratislava, t.j. dňa 16.9.2008, trojročná objektívna premlčacia lehota podľa § 106 ods. 2 OZ začala plynúť dňom nasledujúcim (t.j. 17.9.2008) a uplynula by dňa 17.9.2011, žalobca však jej plynutie prerušil podaním žaloby (včasným) na súde dňa 11.3.2011. S poukazom na vyššie uvedené súd konštatuje, že nárok žalobcu premlčaný nie je a námietka premlčania vznesená žalovanými v I. a II. rade nie je dôvodná.

41. Dôveryhodnosť výpovedí žalovaných v I. a II. rade je spochybnená a vyvrátená nielen výpoveďami svedkov, ale i z audio nahrávky, ktorá je obsahom spisu (bod 19 tohto rozsudku), na ktorej sama žalovaná v II. rade hovorí o tom, že „zobrala a kým mala, platila“. Žalovaní tvrdia, že oni nikdy od žalobcu žiadnych 50 000 Sk neprevzali, nie sú mu nič dlžní a pokiaľ žalovaná v II. rade na nahrávke hovorí o nejakom dlhu, ktorý by splatila, keby na to mala, išlo iba o dlh za bránu, ktorú pre nich žalobca robil a išlo o sumu 200 Sk. Súd poukazuje na to, že žalovaná v II. rade nepochybne na audio nahrávke nehovorí o sume 200 Sk a pokiaľ iný dlh voči žalobcovi nemala (čo sama tvrdila), tak nepochybne hovorí o dlhu vymáhanom v tomto konaní. Je totiž zrejmé, že dlh v sume 200 Sk nie je treba dlhodobo splácať, ale vzhľadom na jeho výšku ide o dlh zanedbateľný. Navyše svedkovia Supák a Z. vo svojich výpoveďach potvrdili, že medzi stranami sporu bol kamarátsky vzťah a túto skutočnosť má súd za nepochybne preukázanú i z audio nahrávky (bod 19 rozsudku), keď je z nej zrejmé, že žalobca so žalovanou komunikovali ako kamaráti, navyše v byte žalobcu, kde prišla na návštevu a nakoniec i samotné tvrdenia žalovanej v II. rade o tom, že za žalobcu vybavovala rôzne veci (napr. platila jeho účty keď jej dal peniaze), svedčia o tom, že ich vzťah bol bližší, než sami žalovaní tvrdia. Z týchto dôvodov považuje súd vyššie uvedenú obranu žalovaných za výlučne účelovú a nepreukázanú. Súd v tejto súvislosti poukazuje

i na skutočnosť, že žalovaná v II. rade na pojednávaní dňa 15.5.2019 uviedla, že na nahrávke je jej hlas a to napriek tomu, že skôr popierala, že by išlo o nahrávku jej rozhovoru.

42. Súd ďalšie žalovanou v II. rade navrhované dokazovanie v smere výsluchu ďalších svedkov (resp. dopytávaní už svedkov vypočutých) nevykonal a to z dôvodu, že ich výsluch by nemohol mať na ďalšie rozhodovanie súdu vplyv a to z dôvodu, že žalobcom tvrdené skutočnosti mal súd za jednoznačne preukázané v celom ich kontexte a preto by vykonanie týchto dôkazov bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, najmä keď navrhované výsluchy mali smerovať (podľa tvrdení právnej zástupkyne žalovanej v II. rade) výlučne voči dôveryhodnosti uvádzaných svedkov.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi v konaní plne úspešnému priznal súd nárok na plnú náhradu trov konania. O výške jeho nároku na náhradu trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd Nitra. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie toho, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis odvolateľa) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.